

Universitätsbibliothek Paderborn

DJrectoriu[m] co[n]=||cubinarioru[m] saluberrimu[m] quo
|| queda[m] stupe[n]da et quasi i[n]audita || pericula
q[ua...] apertissime resoluu[n]tur nedu[m] clericis aut
etia[m] laicis hoc || crimin...
...

Arnoldus <de Tongern>

Agrippine, 1509

VD16 A 3769

Ar[gumento]. Final[ite]r duo decimo Habet[ur]. xv. q. viij. c.
sciscitantib[us] ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-34663

XXXI

scz voluntat̄. d̄r̄ est̄. xxij. q. i. hact̄e qd̄ pmittimus nō approbam⁹
 Lui⁹ sile pat̄z. Ecclesia pmittit pluralitatē bñficioꝝ sine cā legitima
 habitā nūq; tñ eundē admittit sentiendo in ipaz vel q; q̄s vt sic abs
 q; cā legitima aliquē ad pluralitatē iducat iuxta c. cū iā dudum de
 p̄ben. iuncta glo. repugnat etiā vt apte d̄r̄ le. Tho. qd̄li. ix. ar. xv.
 iuri nature habere plura bñficia absq; cā legitima Insup si q̄s ar
 guat etiā p̄tra scđam ḡclonem filis p̄na nō valet quā rudes obijce/
 re solent puta ḡcubinari⁹ in diuinis iā nō d̄z vitari. ḡ ad celebrā/
 dū diuina d̄z admitti. Rñdef eis negādo ḡnam. Aliud ē est̄ cō/
 cubinariū in diuinis vitare qd̄ euenit ex censura ecclasiastica q̄ p̄ ḡci/
 liū ḡstantiense vt supra iā ablata ē. Et aliud ē eundē ad celebrandum
 diuina admittere qd̄ iuri diuino vt sup̄ oñsum ē repugnat. Sicut ḡ
 nō valet hec ḡna. histrio ex̄is monachus pfug⁹ nō deferēs habitū
 iā nō ē vitand⁹ in diuinis q; q̄s sit excoicat⁹. ḡ pt ad diuina puta ad
 cōlonē p̄tra ca. p̄ dilectōe de d̄le. dis. q̄. admitti. ita lōge min⁹ pdicta
 ḡquentia auincitur valere.

Ar̄ finali duo decimo Habet. xv. q. viij. c. sciscitantibꝝ. vbi d̄r̄
 in textu. Qualiscvz em̄ sacerdos sit q̄lctā sunt coinqnari
 nō p̄nt. iccirco ab eo q̄usq; iudicio episcopoꝝ reprobeſ cōmuniſ p̄ci
 pienda ē. Et paulo post. sumite ḡ intrepidi ab os̄ni sacerdote ch̄risti
 mysteria. Dōm̄ put̄ determinat̄ Alexāder de ales. in q̄rta pte. q. l. q̄
 Lanon pdict⁹ nō intelligit de ḡcubinarijs notorij q̄ nō tolerātur
 ab ecclia. put̄ sup̄ ad p̄mū z octauū argumēta patuit. s̄z solū loq̄s
 de sacerdotibꝝ q̄ ab ecclia tolerant̄. put̄ eriam clare a iurisperis in li/
 biis iam imp̄ssis idē canon ita summat̄. Si dicas. hodie ḡcubi/
 narj post ḡciliū ḡstantiense tolerant̄ q̄ ad nos ab ecclia. vt sup̄ no/
 rat̄ in bullā. ḡ quis intrepide etiā ab eis p̄t iā sacramēta exigere. z ip/
 sum ad eoz ministratōem inducere. Dōm̄ vt sup̄ q̄rto notabili. z
 in alij. z ad scđim argumentū tactū fuit. q̄ ver̄c in h̄ q̄ ad sacramē
 ta necessaria z debita q̄s excusat̄. sec⁹ in volūtarij z nō debitis. vt in
 casu n̄ro supponit̄. quis em̄ ḡcubinarij iā nō s̄nt suspēsi q̄ ad nos
 ppter h̄n ecclia sicut nō p̄t dare licentiā q̄ q̄s alicui det occasionem
 peccādi. ita absq; necessitate nō p̄t dare licentiā hm̄oi pdicēs q̄ ḡcub/
 inarj. aut inducāt̄ aut eis p̄st̄ inuamē ad celebrandū. vt sup̄ p̄/
 mo notabili patuit. Et p̄ h̄ p̄z quō dictū q̄rūdā doctoz iuris cir/
 ca. c. vestra. de cohā. cle. z muli. intelligit ver̄. Si em̄ velint q̄ abso/
 lute etiā p̄ter sacramēta necessaria seu debita q̄s absq; necessitate non
 teneat̄ absūlinere a volūtarij sacramētis ab his q̄ in criminē iacent
 eo q̄ nō s̄nt suspēsi q̄ ad nos. Ita absolute loquēdo Angel⁹ in sum
 ma. ii. vbi sup̄. nō crederet dictū eoz ver̄. Et ḡclusue addit̄ causaz

F. ij.

Foliū

Dicēs. Lū em̄ p̄dicti i crīmē iacētēa sacra mīnistrādo mortali peccēt
p. c. si. de tēpo. or. nō tebeo eos inducere sine necitate. hec ille. Ecce
p̄dicti bñ pensatis in quātis miserijs miseri ḡcubinarij existūt. cum
medū libyplis nocēt. s̄z t alios p̄niciose latenter inficiūt.

¶ Circa oia iam dicta sup questio ne de inductōne p̄cubinarij ad celebrandū nemo velim tradat obliuioni. vbi
supra tertii notabile t q̄ntum. t sic facilr soluitur argu/
mentū qđ indies muniter obijicitur. Concupinarus
p̄t p̄teri t p̄tritus p̄sumi. t p̄sequens ad celebrandum
induci. R̄ndetur q̄ nō potest ab inducente salua con/
scientia p̄tritus p̄sumi. vt supra quarto notabili patuit
sed p̄ p̄dicta notabilia q̄ntum t tertii ab inducēte debet
malus p̄sumi. t p̄sequens nō induci

¶ Qs̄ plati pastores t oēs p̄dicantes teneant populo p̄dica/
re q̄ null⁹ debeat p̄cubinarios ad celebrandū inducere

Dubitaf Cōsequēter ex his q̄ dicta sunt. An plati t p̄di/
catores aly sint obligati illud cōitatis piculuz
pplo intimare. eo q̄ pplūs h̄ ipm videat ignorare. Arguit q̄ nō.
p̄ h̄ em̄ fieret dissamia platis t clero. qđ phibet. Dicif em̄ in ele. reli/
giosi de p̄uale. In h̄uite obediētie t sub interminatōe maledictionis
eterne inhibem⁹ ne in h̄monib⁹ q̄s platis eccliaz detrahant. t ad hoc
alia adducit etiā dñs Anthoni. in tertia pre. ii. xviii. c. iiiij. Sc̄do
arguit. Correctio fraterna q̄n nō ēspes emēde. nec fruct⁹ sperat. sed
maiū malū t sc̄andalū timet in multis casib⁹. necessario dimittit. p̄
ut nota ex doctorib⁹ p̄ Iōs. nider in p̄ceptorio Lācellarii Antho/
ninii. t alios. ita h̄ videt agendū cum p̄sertim cōitas sit in culpa
¶ In oppositū p̄ veritate arguit. Dicif in summa Erfordēsi lib. j.
pte. j. ii. j. q̄ l̄ ignorantia iuris positioni nō sit laicis piculosa. cū nō
teneant illid scire. sc̄ut em̄ dī L. de iure deliberādi. l. scim⁹. q̄ arma ma/
gis q̄s iura scire milites sacratissimus legislator existimauit. Sic t
rusticos mag⁹ scire rura q̄s iura existimauit. Un̄ nō est cautū dicere
eis ius posūm dū p̄ h̄ mag⁹ illaq̄ant q̄ relevant t c̄. Ignorautia tñ
iuris naturali sive diuini etiā laicis ē piculosa. q̄ ibi ignorās igno/
rabit. t iō ab eis ē p̄pellēda. Nec ibi. Periculū em̄ salutis inducit ig/
norautia iuris nature. vt apte dī tex⁹. c. si. de oīue. Lū ḡp̄ de. Tho.
vbi sup̄ agte in forma dī. q̄ repugnat iuri uatre ḡcubinarij ad ce/
lebrandū inducere. iō necessario videat q̄ h̄mōi piculā sit laicis t ig/
norans intīmandū. t desup̄ ignorātia ab eis sit repellēda. Sc̄do ex h̄